

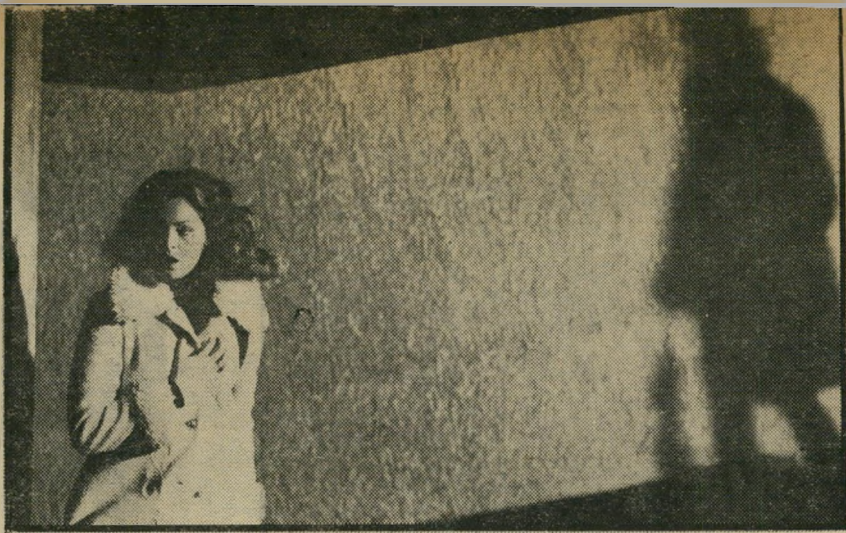

שים כלפיו. דבר אחד ברור: אל יוצרו של הסרט, יונה דאי, ולסיפור שמאחרי ההפקה, איאפשר יהיה להיות אדיש.

יונה דאי הוא גבר צעיר, יוצא פרס, המתגורר בוויולה מפוארת בהרצליה-פיתוח. איש-עסקים, אשר בין השאר נמצאים ב"בעלותו קפה השחקנים נוגה בתל-אביב, ומילק-בר בפסג' דינגוף.

יום אחד החליט יונה שהוא עושה סרט. ללא ידיעה או נגיעה כלשהי מראש לקול-נוע, הוא כתב תסריט, בעזרת רעייתו, הצוירת אלימה, גייס סכום של מיליון ל"ר, וניגש מייד להפיק את הסרט.

כיוון שליונה עצמו לא היתה כל ידיעה בקולנוע כאשר החל מצלם את הסרט, החליט לקחת שחקנים שאינם נחשבים כ"כבים בעולם הקולנוע הישראלי. לצד קר אוס משחקים שניים, אשר זה להם הסרט הראשון שלהם: אילן דר ואיריס דוידסקו.

אימה ופחד

הציגה החגלית של הסרט, ה"דוגמנית היפהפיה איריס דוידסקו, בסצינת אימה בה גילתה כישרון מישחק מעולה.

העולה ביופיו אפילו על המישגל של שמוליק קראוס והאמריקאית שלו. האי-רוטיקה במישגל הסוסי, וסמיכותה למישגל האנושי, מביאים את הסרט לידי שיא אירוטי, אשר הופכת את תעשיית הסרט טים הישראלית לראשון-בין-שווים, בקרב הארצות בהן מין בסרטים אינו חידוש כלל וכלל.

אכזריות

ואווירת-אימים

אך נראה, כי את עיקר הוועוע הח"ליט דאי להביא לצופה הישראלי דווקא בסצינות האכזריות אשר באדם. עלילת הסרט נסבה סביב התעללותו של רופא-כירורג, ד"ר אדם (שמוליק קראוס) ב"מישחת הפסיכולוג אבישר (אילן דר, ורעייתו-בסרט איריס דוידסקו).

קראוס מנסה להפריך תיאוריה אותה שמע בהרצאה על אבישר, ואשר גרסה כי "אין אדם הורג כדי לפתור בעייה או להביא תועלת כלשהי לעצמו". באמצעות מערכת של הפחדות והטלתי-רור מצליח אדם להביא לכך שאבישר ינסה לרצוח אותו, כדי להשתחרר מאווירת-אימים ש"נכתה עליו.

לתוך המאבק בין השניים הכניס יונה דאי מיספר קטעים, בהם ניכרת בבירור השפעת הסרט מגרשה-השדים, המפגינים אכזריות כמוה לא ידע המסך הישראלי. אדם מוחץ כנעלו צפרדע, והדם הפורץ מפיה מצולם בקלוז'אפ. אדם יורה במיצ' חו של חזיר-בר ואחר-כך מבתר אותו לגורים, אך לא לפני שהוא מגיש עכבר לבן, המפרפר במלקחיים רפואיים, לנקי רותיו של נץ מורעב — וכל אלה, ברי-אליות קולנועית מועזעת.

אין ספק כי הסרט אדם, אשר בהקלטתו הוחל השבוע בתל-אביב, יעורר ויכוחים רבים בציבור הישראלי. יהיו כאלה ש"יתעבו אותו, ויהיו רבים שיאהבו אותו, אך נראה כי לא יהיו כאלה שיהיו אדי-

הוא שחקן-תיאטרון והיא דוגמנית, ושנייה הם הינם, ללא ספק, הפתעת הסרט.

העיקר להדהים ולהמם

את נערת-התסריט ועורר-הבמאי ששכר, פיטר יונה כבר בשלבים הראשונים של הצילום. הם היו מיקצועיים מדי עבורו, ולא הבינו את רוח הסרט. לצלם אמיל קנבל לקח זמן רב להתרגל לשיגעונותיו הבלתי-מיקצועיים של ה"מפיק-במאי שלו, אולם לאחר שהתרגל — למדו השניים לעבוד בשיתוף-פעולה מלא.

"יופי, יופי!" היה צועק דאי באמצע הצילום, ואו היו צריכים כולם להבין שבעצם הוא התכוון ל"קאט" שפירושו ב"שפה המיקצועית: "בסדר, אפשר להפסיק לצלם." כשהיה צועק "נו!" הבינו כולם, רק בשלב מאוחר מאוד, כי כוונתו היא שאפי-שר כבר להתחיל לצלם את הסצינה.

האמריקאית

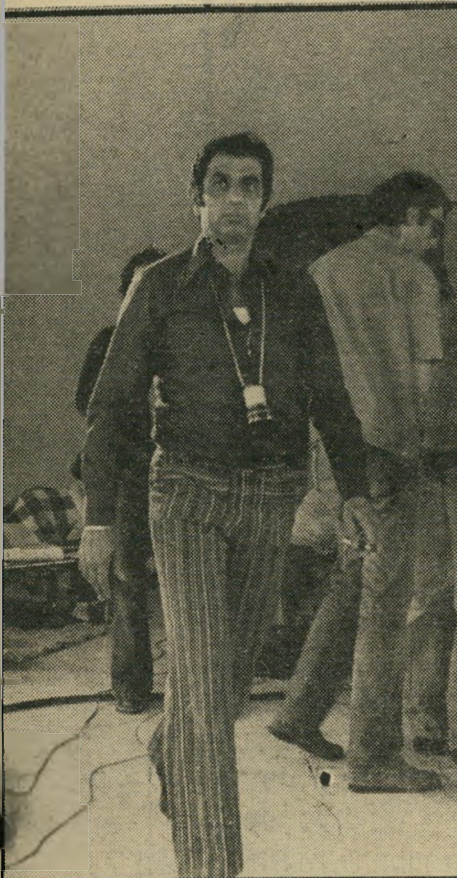
כדי לבצע סצינת

מישגל, נאלץ הבמאי להשתמש בשירותיה הטובים של שחקנית אמריקאית, מאחר ש"שום שחקנית ישראלית לא התאימה לסצינה.

יתרון האי-מיקצועיות של יונה היה בעיקר בכך, שכל מה שלא מצא חן בעיניו נזרק לפח. בעוד המפיקים והבמאים המיקצועיים מנסים לתקן סצינות שאינן מוצאות חן בעיניהם, לא הסכים יונה ל"חיסכון" מסוג זה בסירטו, והיה משליך מאות מטרים של פילם, רק משום שהח"ליט שאפשר לעשות את זה יותר טוב.

אחרי השלמת סירטו זה, נדבק יונה דאי בחידק הסרטים. למרות שאינו מס' כים ללמוד את הטכניקות המיקצועיות, וטוען כי "סרט זה כמו החיים — או שנולדים עם זה או שלא", הוא עומד עתה בפני הפקת מיספר סרטים נוספים, על-פי תסריטים שלו-עצמו, והוא מבטיח כי הם "יהממו" לא פחות מאדם שלו.

הדיעות יכולות להיות הלוקות לגבי אי-כותו של אדם, אך לא לגבי העובדה שהוא מהמם, מיוחד, אכזרי ומותח להפליא.

ללא ניסיון

הבמאי יונה דאי אשר

זה לו סירטו הראשון, על בימת הצילומים. מימין: איריס דוידסקו, בסצינה בה היא משוחחת בטלפון מחדר-האמבטיה.